

[Lykketoft]

har lave lejeværdier og store rentefradrag, det har de ikke, fordi de sparer op gennem investeringsforeninger, og det har de ikke, når det gælder selvstændige erhvervsdrivende og den nye virksomhedsordning, fordi afskrivningerne nedbringer deres kapitalafkastgrundlag.

Det er derfor, socialdemokratiet med sindsro – og dokumenteret ved illustrationen af virkningerne af dette ændringsforslag – har accepteret princippet om en 50 henholdsvis 56 pct.s kapitalafkastbeskatning.

Det er en del af et system, hvor det, der er afgørende, og som er mange milliarder kroner værd i omlægning, er omlægningen på udgiftssiden, på rentefradragene, og det bliver det bærende princip i skattereformen. Her sker begrænsninger i særfordele i milliardklassen, mens det, som SF kritiserer, kun er en frynse, men til gengæld en systematisk nødvendig frynse på systemet.

Men jeg er taknemlig for ændringsforslaget af den ganske bestemte grund, at det illustrerer, hvor lidt der skiller socialdemokratiet og SF på det skattepolitiske område, selv om SF i sagens anledning måske har fundet det nødvendigt at blæse det lidt rigeligt op.

Rahbæk Møller (SF):

Om regeringens ændringsforslag skal jeg blot sige, at vi vil undlade at stemme til dem. Det er mindre, redaktionelle og præciserende ændringsforslag til et lovforslag, som vi ikke har medansvar for.

Men det, jeg vil koncentrere mig om, er SFs ændringsforslag, for det berører et af de mest ubehagelige elementer i denne såkaldte reform. Det drejer sig om at undlade den påtænkte skattelettelse til folk med indkomster over 200.000 kr. og nogen formue, det, som teknisk betegnes som lempeligere beskatning af kapitalafkast.

Det er ejendommeligt, at et flertal, endda et meget bredt flertal, overhovedet kan komme på den tanke at give en klækkelig skattelettelse til netop disse grupper. Det er grotesk, at det sker i disse dage, hvor folketinget behandler omfattende nye byrder for befolkningsgrupper, der i forvejen har måttet nedskære deres forbrug. I denne situation finder man på at give store skattelettelser til folk, der har deres på det tørre og netop i vid udstrækning har været skyld i det stigende

overforbrug. Man skulle ikke tro, at det var det samme folketing, der behandlede begge forslag.

Vi har hørt mange undskyldninger for denne skattelettelse til de forkerte. Den første var, at disse mennesker overhovedet ikke eksisterede. I sin vildledning af sine partifæller i sidste nummer af Ny Politik kører hr. Stavvad stadig denne linje.

Det er jo ikke rigtig holdbart mere, for nu ved vi jo, at skattelettelsen koster et par hundrede millioner kroner, stigende til en halv milliard, så nogle må jo få disse penge.

Så er der den begrundelse, som hr. Lykketoft også kørte med i dag: at det koster jo så lidt, herregud, vi har så få velhavere i dette land; det koster ikke rigtig noget at give dem en lidt federe luns af lammestegen.

Nu er det jo en sygdom for skatteordførere kun at regne i hele milliarder. En halv milliard kroner er faktisk en slags penge – på socialbudgettet eller det kulturelle budget er det endda mange penge. Men selv på skatteområdet er en halv milliard kroner ikke et uvæsentligt beløb. Men det væsentlige er, at uanset om der er tale om et stort eller et lille beløb, så er det de forkerte mennesker, der får det.

Så er der forklaringen om, at det skal gavn opsparingen. Nu er det som nævnt kun personer med en indkomst over 200.000 kr. og nogen formue, der får glæde af skattelettelsen. Men argumentet falder jo smukt i tråd med regeringens almindelige politik om at løse alle problemer ved at gøre de rige rigere.

Der er blevet spredt mange myter om denne sag; en af de mest sejlivede, som hr. Lykketoft selv forsøgte at give næring til ved andenbehandlingen, er, at disse skattelettelser kunne gives, hvis kapitalafkastet investeres. Derfor er der endnu en gang grund til at slå fast, at disse skattelettelser gives, uanset hvad kapitalafkastet bruges til.

Jeg forstår egentlig regeringen: det er helt i tråd med dens politik. Men jeg vil da godt give en kompliment til skatteministeren: nu yder han også sit bidrag til at gøre de i forvejen rige rigere. Men hvad i alverden vil de radikale på den galej? Hørup ville vende sig i sin grav. Jeg vil gerne høre hr. Bernhard Baunsgaard forklare, hvad der har fået det radikale venstre til at støtte så asocial en skattelettelse.